ODCHÁZENÍ

(odkvétání) s hanbou

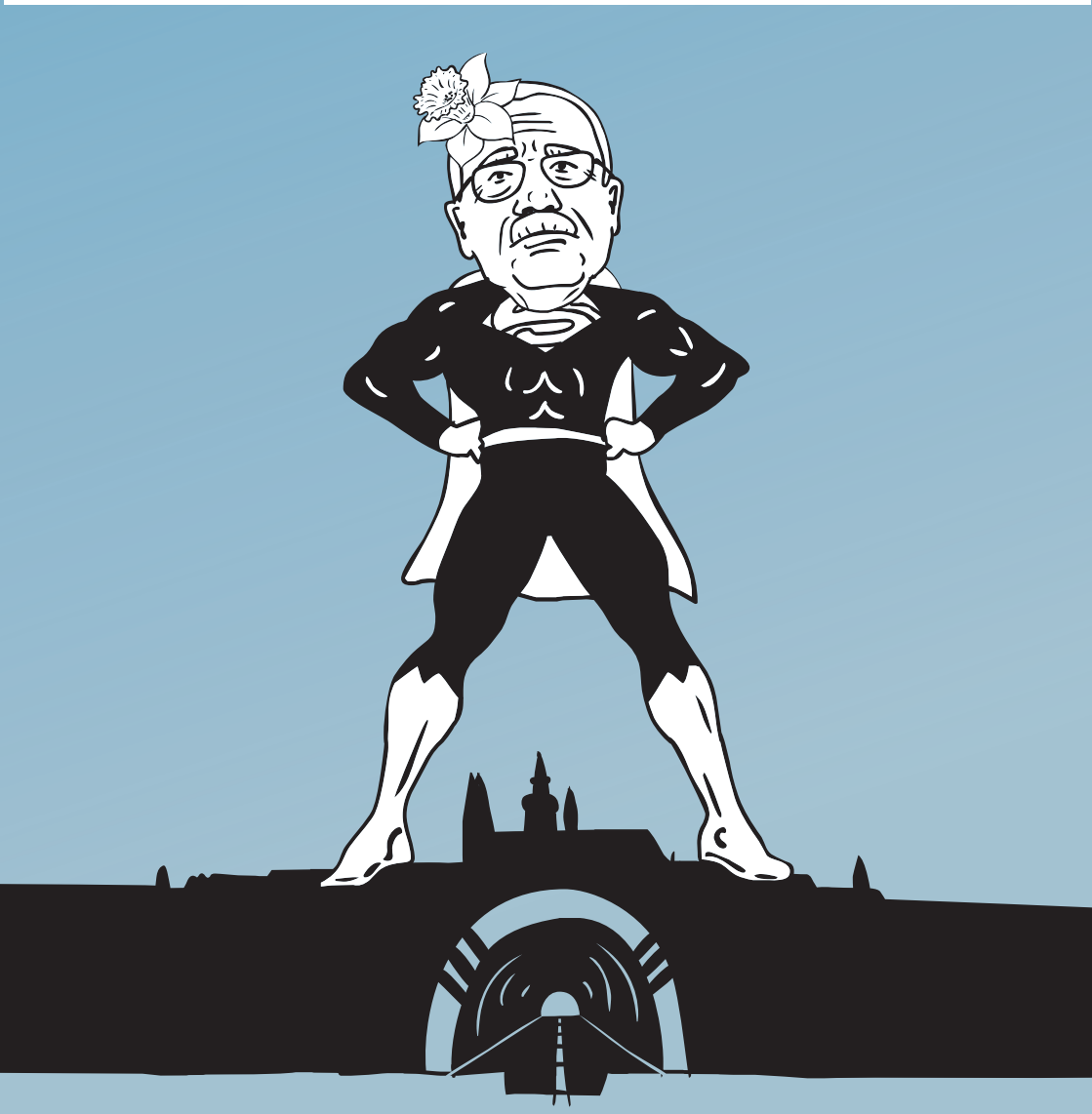

www.klausovavelezrada.cz

Veškeré informace
o vyhlášené amnestii
naleznete na:

www.klausovavelezrada.cz

- největší kauzy
- příběhy poškozených lidí
- výroky známých osobností
- reakce politiků
- a další

KlausovaVELEZRADA.cz

www.protiamnestii.cz
www.neamnestii.cz

1. ledna 2013 vyhlásil prezident Klaus amnestii, v jejímž důsledku bylo zastaveno vyšetřování řady kauz velkého hospodářského rozsahu.

Tisíce lidí přišly o právo na odškodnění.

Přinášíme Vám tuto tenkou publikaci, sestavenou z otevřených zdrojů, pro dokreslení souvislostí politické cesty Václava Klause i jako námět k zamyšlení.

7. března 2013 Václav Klaus končí ve své funkci.
Sbohem, pane prezidente.

Obsah:

Václav Klaus str. 2
Václav Klaus - rodina, přátelé, ostatní aktivity str. 4

Výběr z médií str. 5
- Václav Klaus a vazby na Rusko str. 8
- Václav Klaus a Ranko Pecič str. 10
- Václav Klaus a finanční skupina PPF str. 11
- Václav Klaus a ČEZ str. 13
- Václav Klaus a Karel Komárek str. 15
- Václav Klaus a jeho právní a legislativní konzultanti str. 16

Václav Klaus

*** 19. června 1941, Praha**

Druhý český prezident, dříve bankovní úředník, prognostik, ministr financí, předseda vlády, předseda Poslanecké sněmovny Parlamentu ČR.

Klausova rodina pochází ze západočeské obce Mileč. Otec, Václav Klaus, se narodil v roce 1901 a byl povoláním účetní. Václav Klaus vystudoval v letech 1958–1963 ekonomii zahraničního obchodu na VŠE v Praze. Při studiu se seznámil se svou pozdější manželkou Livií Mištinovou, která pochází z Oravy na Slovensku. Mají spolu dva syny, Václava (*1969) a Jana (*1974). Sestra Václava Klause Alena Jarochová (*1943) emigrovala v roce 1968 do Švýcarska.

Po roce 1970 nastoupil do Státní banky československé (SBČS). Poté přešel do elitního Prognostického ústavu. Odmítl podepsat petici "Několik vět", kterou signovalo několik pracovníků Prognostického ústavu.
Státní bezpečnost na něj vedla signální svazky, v nichž jej označovala krycími jmény „Kluk", „Bog-85" a „Rek", a to prý jako na osobu potenciálně nebezpečnou režimu.

V Prognostickém ústavu se setkal i s legendárním špionem KGB Karlem Köchrem, který byl vyměněn za agenta CIA Anatolije Ščaranského (později izraelský politik Nathan Sharansky).

Po 17. listopadu 1989 se s dalšími kolegy z Prognostického ústavu stává součástí dění v centru Občanského fóra (OF). Záhy je nominován do československé vlády Mariána Čalfy jako ministr financí. Tento post obhájil i po volbách v r. 1990, v nichž kandidoval jako lídr OF na severní Moravě. V říjnu 1990 se stává prvním předsedou OF a je jmenován místopředsedou vlády ČSFR. Na jaře 1991 spoluzakládá Občanskou demokratickou stranu (ODS) a stává se jejím předsedou. Pomohla mu k tomu podpora v regionech.

Postupně prosazuje svou koncepci transformace ekonomiky, která se opírala hlavně o tzv. kupónovou privatizaci. ODS přesvědčivě zvítězila ve volbách v r. 1992 a Václav Klaus se stal předsedou vlády České republiky. Následující období je charakterizováno také tzv. bankovním socialismem. Velké státní banky doplnily desítky nových soukromých bank, často vzniklých účelově. Společně se propojovaly s největšími privatizačními fondy. Docházelo k rychlému a masivnímu kumulování kapitálu a majetku do rukou úzkých skupin. Politika se naplno propojila s klientelistickými sítěmi, u jejichž zrodu nezřídka stály v pozadí opory minulé moci a také elitní kádry dřívější Státní bezpečnosti. Tomu všemu napomáhala absence kontrolních mechanismů, legislativních norem a právního vědomí široké veřejnosti.

V roce 1996 ODS opět vyhrála volby, ale jen velmi těsně před ČSSD Miloše Zemana. O rok později vypukla aféra ohledně financování ODS. Existenci tajného konta ODS ve švýcarské bance Credit Suisse potvrdilo Švýcarské státní zastupitelství v roce 2000. Poprvé o něm psala Mladá fronta Dnes v listopadu 1997. Za neexistujícími sponzory ODS se skrývali mimo jiné i privatizátoři třineckých železáren, kteří stáli u zrodu pozdějšího impéria Tomáše Chrenka. 30. listopadu 1997 podal Klaus demisi z funkce předsedy vlády. 2. ledna 1998 byla jmenována tzv. úřednická vláda v čele s dosavadním guvernérem České národní banky Josefem Tošovským.

Václav Klaus zůstal předsedou ODS i po mimořádném kongresu své strany v prosinci 1997. Od ODS se oddělila část členů a založila novou formaci - Unii svobody. V předčasných volbách v r. 1998 získala Klausova ODS 28 %. Bylo to i díky agresivní mobilizaci proti nástupu levice. Přesto došlo k dohodě ČSSD a ODS na tzv. „opoziční smlouvě" a Klaus získal post předsedy Poslanecké sněmovny. Pragmatické rozdělení moci a vlivu vedlo k nespokojenosti části veřejnosti. Ta vyústila v akce typu „Děkujeme, odejděte!" a v následnou tzv. televizní krizi. V roce 2002 zvítězila ve volbách opět ČSSD. K zakonzervování poměrů v české ekonomice přispěla i činnost Konsolidační agentury - bermudského trojúhelníku domácí ekonomiky. Celkové, tzv. transformační, náklady se tak vyšplhaly až k odhadovaným dvěma bilionům Kč. Největší část tvořila sanace bank a ztráty v konsolidační agentuře. Zdánlivě vyrovnané rozpočty tak generovaly vysoké skryté ztráty.
Klaus nabídl svou funkci, stal se čestným předsedou ODS a oznámil svůj úmysl kandidovat na prezidenta ČR.

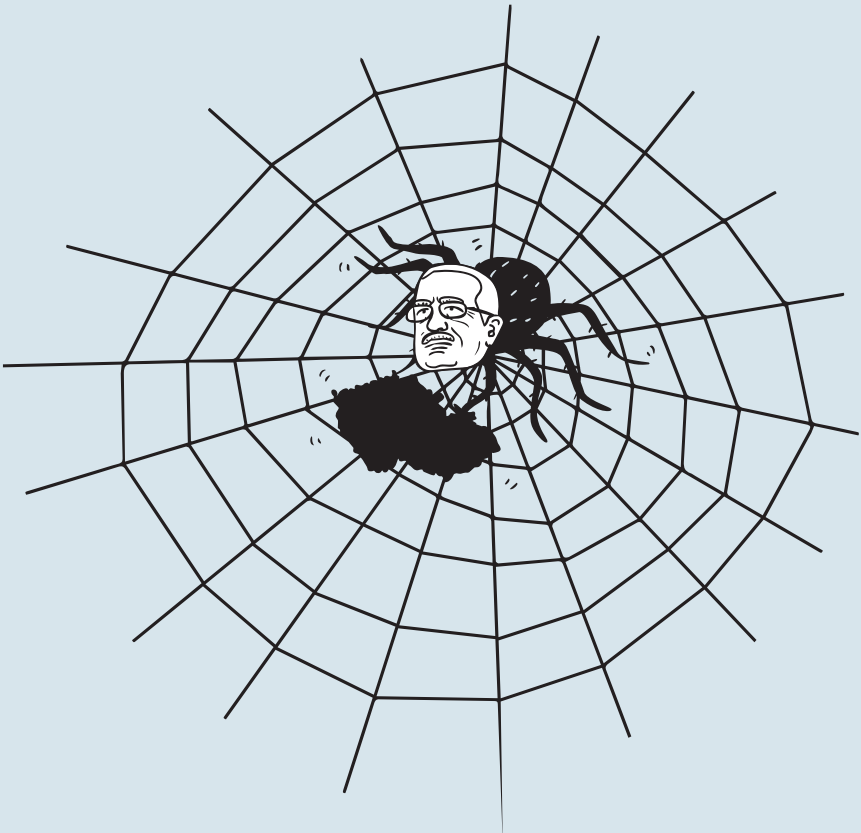

Byl jím zvolen 28. února 2003 ve třetím kole opakované volby 142 hlasy z 281 možných. A to nejen díky podpoře ODS, ale i kvůli rozporům v tehdejší vládní koalici, vnitřnímu boji v ČSSD a překvapivé podpoře části KSČM. Později se v médiích objevovaly informace o tom, že za úspěchem Klause stály i aktivity jeho spřízněných lobbistů, což dokládaly i odposlechy několika aktérů.
Podobně těsná volba se opakovala i v r. 2008. Klaus byl opět zvolen až ve třetím kole opakované volby, když získal 141 hlasů z 280 přítomných. Ke zvolení mu pomohly mj. hlasy tří odpadlíků

z ČSSD – Melčáka, Pohanky a Snítilého. Opoziční ČSSD byla přesvědčena, že za zázračnými prozřeními těchto tří poslanců stála korupce nebo vydírání. V médiích se posléze objevily i údajné odposlechy mezi pány Janouškem a Janstou, kteří debatují o ceně za poslanecký hlas pro zvolení Klause, nebo svědectví senátora Novotného, který obdržel nabídku 2 mil. Kč, když bude hlasovat pro Klause.

6. prosince se Václav Klaus vzdal funkce čestného předsedy ODS.

V druhém funkčním období výrazně zesílily jeho střety s vládou, Ústavním soudem, médii, Evropskou unií, předchůdcem Václavem Havlem, občanskými iniciativami aj.
Jeho novým tématem bylo globální oteplování. Otevřeně se hlásil k posilování našich vztahů především s Ruskem a Čínou.
Některá zahraniční média Klause charakterizovala jako kontroverzního posttotalitního východoevropského politika, který svou vyostřenou prezentací a publicitou škodí své zemi.

Václav Klaus – rodina, přátelé, ostatní aktivity

Manželka Livia Klausová po studiích nastoupila nejprve do podniku zahraničního obchodu Centrotex, poté strávila větší část své profesní kariéry v Ekonomickém ústavu ČSAV, v devadesátých letech zasedala v dozorčích radách ČEZ, České spořitelny a ZVVZ Milevsko.
Na konci roku 2003 vzniká Nadační fond Livie a Václava Klausových. Mezi jeho významné donátory patří i Antonín Šimek, synovec Václava Kočky st., honorární konzul ČR v Belize a především majitel největší sítě pražských kasin Happy day. Šimek svými dary přispíval i na činnost Centra pro ekonomiku a politiku, v jehož čele stál Václav Klaus od r. 1998. Jméno Antonína Šimka se objevuje i v souvislosti s ruskojazyčnými skupinami, jež působí na území ČR.

Syn Václav je ředitelem gymnázia PORG, v čele správní rady stojí bývalý šéf Škody Plzeň a ČEZ, dnes předseda dozorčí rady ČEZ, Martin Roman, který přispěl při převzetí školy obnosem 100 mil. Kč ze svých soukromých zdrojů a i nadále provoz projektu financuje.

Syn Jan pracuje jako vrcholový manažer rizikových investic ve vedení spol. ČEZ, tedy i investic ČEZ na Balkáně.

V létě 2002 uveřejnil bulvární deník Blesk fotografie Klause s mladou blondýnkou Klárou Lohniskou, v r. 2008 se objevila jména jiných dvou žen, s nimiž měl mít Klaus údajný poměr, ale žádná z těchto afér neovlivnila jeho dlouhodobé manželství.

Václav Klaus po celou dobu své dlouhé kariéry, zvláště pak od poloviny devadesátých let propojuje svět politiky, byznysu a svých volnočasových aktivit, především tenisu, golfu a lyžování. Vytvořil postupně celé předivo vztahů a sítí, kterým upevňoval své pozice, vliv a moc. Nejde jen o protislužby, závislosti, ale i o skutečnou kontrolu nad některými klíčovými oblastmi chodu správy země.

Výběr z médií

11. listopadu 2009 – Lidové noviny

Lobbista Milan Velek patří do úzkého okruhu známých prezidenta Klause. Za jeho vlád v devadesátých letech patřil tento bývalý prokurista PZO Centrotex k nejvlivnějším lidem českého byznysu. Svůj vliv si udržel i v době opoziční smlouvy. Muž s krycím jménem Klicpera pracoval od r. 1982 pro komunistickou tajnou službu, která úzce spolupracovala se sovětskou KGB. Jako agent byl vysazen na rezidenturu v Haagu.
O Klausovi mluvil Velek jako o Venouškovi. Účastnil se procesu personálních změn v Komerční bance, později i v Union bance, měl vliv i na privatizaci energetiky.

11. listopadu 2007 – MF Dnes

Velkovo jméno se objevilo v odposleších s nekorunovaným králem českého podsvětí Františkem Mrázkem. Velek s ním vedl rozhovor o obsazení pozice ministra vnitra, přičemž se odvolává i na svůj vztah se Šloufem.

30. srpna 2009 – golftube.cz

V sobotu 29. srpna 2009 se na prezidentovo pozvání sešli na hřišti Golf Resortu Karlovy Vary významní golfisté – Václav Klaus, Roman Janoušek, Martin Roman, Milan Velek, Pavel Bém a další.

17. dubna 2012 – aktuálně.cz

Výpisy z mobilního telefonu Romana Janouška odkrývají kontakty na politické a podnikatelské elity z roku 2007.
Ve stejné době si Janoušek volal a posílal sms i přímo s tehdejším premiérem Topolánkem. Nejnovější údaje ukazují, že byl v kontaktu i s lidmi z nejbližšího okolí prezidenta Václava Klause, například s lobbistou Velkem či podnikatelem Václavem Petrem.
Janouškovým zájmem tehdy byla plánovaná privatizace pražského letiště. Není nezajímavé, že Aleš Řebíček tehdy dosadil do čela Letiště Praha Janouškova blízkého přítele Miroslava Dvořáka, jeho dnešního souseda v luxusní dvojvile v pražském Podolí.

28. července 2007 - Týden

Radovan Vávra, bývalý GŘ Komerční banky a později Union banky označil Milana Velka za svého velkého kamaráda, který je jeho sousedem v Senohrabech. Velek byl Vávrovi za svědka na svatbě. Podle dřívějších informací tisku byl Velek dokonce členem nejvyššího vedení zkrachovalého Centrotexu, po němž zbyly miliardové dluhy, a účastníkem schůzek, kde se rozhodovalo o jmenování Vávry do čela Komerční banky.

27. února 2009 – MF Dnes

Za krach vytunelované Union banky by měli jít k soudu všichni nejvyšší manažeři – kromě toho hlavního, bývalého GŘ Radovana Vávry. Alespoň to navrhuje olomoucký vrchní státní zástupce Martin Suchý.
„Bylo mi to písemně nařízeno, že nesmím o kauze Union banky mluvit s médii" říká vyšetřující státní zástupce Alexandr Dadam.
Podle MF Dnes si je žalobce Dadam svými důkazy jistý. Kromě poskytování rizikových úvěrů spřízněným firmám má v ruce ještě jednu věc. Pár týdnů před uzavřením poboček nechal šéf Union banky poslat 35 mil. Kč do společnosti Investmart BV. A to bez jakékoliv smlouvy.

Poznámka:
I na manažery Union banky se vztahuje čl. 2 novoroční amnestie Václava Klause.

20. dubna 2008 – Týden

Václav Klaus omilostnil Zdeňka Kratochvíla - muže, který měl od roku 1998 v patách policii kvůli podezřelým finančním machinacím a zároveň má blízko k ODS. Teď se bát nemusí. Prezidentská milost zahladila všechny jeho konflikty se zákonem.
Kratochvílova bezúhonnost se začala rozpadat koncem devadesátých let. Krátce po sobě musel čelit dvěma trestním oznámením. Policie ho obvinila, že se podílel na vytunelování jihlavského podniku Zemědělské stavby a že podvodně získal 16,5 miliardy korun, když přes kapitálový trh prodal zahraniční cenné papíry s nulovou hodnotou. Vyšetřovatel tehdy mluvil o jednom z největších organizovaných trestných činů v ČR. Nakonec byl pravomocně odsouzen za pětimilionový podvod, ale do vězení nenastoupil.
Za Kratochvíla se přimlouvali i ministři Langer a Němec.
Důvodem k udělení milosti byla jeho údajná vážná duševní nemoc. I přesto dnes vede svou firmu ICOM, řídí auto atd.
Kratochvíl se potkal s Václavem Klausem v lednu 2008 u příležitosti jazzového koncertu.
Anglicky psaný časopis Prague Leaders Magazine přinesl v březnu 2008 dokonce fotografie, na nichž jsou Zdeněk Kratochvíl a jeho manželka Bohuslava zachyceni ve společnosti prezidenta.
V roce 2004 navštívil Václav Klaus sídlo společnosti ICOM transport v Jihlavě osobně a s tehdy již stíhaným podnikatelem se setkal.

19. ledna 2012 – Hospodářské noviny

Král českého hazardu, provozovatel sítě heren a kasin, majitel spol. Slot group Milutin Perič má blízko k prezidentovi Klausovi. Václav Klaus pozval karlovarského podnikatele Periče na slavnostní večeři v rámci setkání prezidentů Visegrádské čtyřky. Několik měsíců před tím Klaus zabránil svým vetem přísnějším pravidlům platícím pro hazard.
Povinné odvody z hazardu na veřejně prospěšné účely končí nezřídka ve spřátelených projektech lyžařských a golfových areálů, hotelů, či putují do nadací a vzdělávacích projektů spřízněných politiků, včetně nejvyšších ústavních činitelů.

Leden 2013 – Česká pozice, Čt 24, MF Dnes

Tunelářský případ, se kterým je u soudu spojováno již pěknou řádku let jméno podnikatele Petra Lukeše (původem z Karlových Varů), je jednou z 18 velkých kauz, zastavených díky Klausově amnestii. Pikantní na tom je, že Klaus a Lukeš, žijící v současnosti v USA, jsou přátelé.
S Klausem se Lukeš zná od r. 1994. Později se zařadil do okruhu blízkých rodinných přátel, po boku Kovarčíka, Motlíka, Peciče, Muzikáře… Setkávali se u různých příležitostí a své osobní kontakty nepřerušili ani poté, co Lukeš přesídlil na Floridu.
Podle žalobce Jaromíra Jindřicha měl Lukeš převést ze společnosti Cimex, kterou založil, všechna aktiva do spol. VT Dioss. Cimex, mimo jiné vlastník rozsáhlé sítě Orea Hotels, padl. Dluhy v majetkově vyprázdněné společnosti nechal. Vzniknout měla škoda až 4,5 miliardy korun. Podobný postup měl Lukeš aplikovat i na majetek VT Diossu, který přešel na společnost Válcovny trub Chomutov. I zde zanechal jen dluhy.

13. ledna 2010 – MF Dnes

Prezident Václav Klaus udělil milosti čtyřem lidem, kteří patřili do okruhu přátel či známých zavražděného krále českého podsvětí Františka Mrázka a Tomáše Pitra.
Jde o Steinengera, Pragerovou, Morávkovou a Kondlera. Byli odsouzeni za daňové podvody v případech lehkých topných olejů a za úvěrové podvody, a to až k 6 letům ve vězení.
Klíčovým mužem v pozadí kauz byl Richard Morávek, syn odsouzené Jarmily Morávkové. Právě Morávek byl pro Pitra s Mrázkem pravou rukou pro jejich obchody na Moravě.
Morávek teď stojí v Olomouci za obrovským byznysem – výstavbou úplně nové městské čtvrti Šantovka na bývalých pozemcích kolosu Milo Holding, který Pitr s Mrázkem koncem devadesátých let tunelovali.
Projekt Šantovka, kde chtějí investoři utratit až 10 miliard korun, pomáhal Morávkovi rozjet vlivný realitní podnikatel Luděk Sekyra. A ten měl vztahy nejen s Mrázkem, ale i s Hradem či Ivanem Langerem z Olomouce. Vyplývá to ze spisu Krakatice, který tehdy mapoval Mrázkovy a Sekyrovy aktivity. Sekyra v nich figuroval jako člověk, který se s Klausem začal stýkat. S Klausem se přátelí dodnes. Morávková a Kondler dostali milosti v době, kdy v Olomouci vrcholila jednání o Šantovce.
Sekyra měl v té době mimořádně vřelé vztahy i s vedením pražského Magistrátu, v čele s Klausovým přítelem Bémem, jakož i s vedením např. Ministerstva dopravy, které zastupovala v té době mimo jiné právní kancelář Karla Muzikáře ml.

16. ledna 2013 – Čt 24

Pražský městský soud zastavil na základě novoroční amnestie prezidenta republiky trestní stíhání Tomáše Pitra a Miroslava Provoda.
Byli obviněni z daňových deliktů. Podle obžaloby měli za pomoci fiktivních faktur na reklamní a zprostředkovatelskou činnost krátit stát na daních.

24. ledna 2013 – Právo

Amnestie prezidenta Václava Klause se týká i otce kontroverzního podnikatele Tomáše Pitra, Petra Pitra. Ten je stíhán kvůli kauze vytunelované potravinářské firmy, z níž zmizelo 800 mil. Kč. Druhý aktér v této kauze, Bohumil Fiala, fingoval svou smrt, aby se o několik let později zjistilo, že žije v Karibiku.

Společnost Lukoil ve spolupráci s Nadačním fondem manželů Livie a Václava Klausových podporuje ve společném charitativním projektu děti a mladé lidi, kteří v důsledku dopravní nehody přišli o jednoho či oba rodiče nebo byli sami trvale postiženi.
/zdroj: Lukoil/

Duben 2009 – Respekt

Jeden z pěti nejvlivnějších miliardářů světa Vagit Alekperov se 22. listopadu 2008 sešel na neoficiální utajené schůzce s Václavem Klausem. Stalo se tak po koncertu moskevského Symfonického orchestru v pražském Obecním domě. Nebylo to první setkání obou mužů. Sešli se i na konci roku 2007, několik týdnů před volbou prezidenta. Poslední výroční zprávy BIS varují před rostoucím vlivem ruského kapitálu a ruských tajných služeb. Jejich zájem směřuje především do energetických společností. V této souvislosti se uvádějí společnosti Gazprom a Lukoil. Dva měsíce před schůzkou Klause s Alekperovem v listopadu 2008 byl místopředsedou dozorčí rady Mera jmenován ministerstvem financí Klausův chráněnec Petr Mach. Společnost Mero má ve vlastnictví jediné dva ropovody, jimiž k nám strategická surovina teče, a má také velké zásobníky.
Ruské strategické společnosti si uvědomují, že Evropa pohlíží na jejich investice s krajní nedůvěrou. Proto hledají méně nápadné formy. Může to být spojeno s vlivnou domácí finanční skupinou, a to i za pomoci politické podpory. Rusové hodně dají na osobní vazby a jsou ochotni svým obchodním spoluhráčům nabídnout dlouhodobá strategická partnerství.
Ve stejné době byla potvrzena informace o tom, že si Klaus nechal financovat od Lukoilu ruské vydání své knihy „Modrá, nikoli zelená planeta".
Jedním z budoucích pilířů naší energetiky nezávislé na dodávkách ropy a plynu z Ruska se mají stát podle doporučení vládní komise jaderné elektrárny. Jenže závislost na Rusku se naopak ještě zvýší. Podle smlouvy mezi ČEZ a ruským ministerstvem pro energetiku dodává po dobu deseti let jaderné palivo ruská firma TVEL. Navíc na dostavbě Temelína bude spolupracovat firma Škoda Jaderné strojírenství, jež je v plném vlastnictví ruské společnosti OMZ (další produkt divoké privatizace Škody Plzeň). Tato firma vlastní i plzeňské strojírny. Dalším hráčem ve hře bude asi společnost Vítkovice steel, která patří další ruské společnosti Evraz.
Bez většího zájmu médií proběhlo převedení letiště Kunovice do vlastnictví ruské Ural Mining. Firmě patří zároveň tamní výroba malých letadel, a co je podle tajných služeb klíčové, spojení s původním majitelem komplexu firmy Pamco zbrojařem Pavlem Muselou dělá z Kunovic místo, přes které je možné reexportovat poměrně nekontrolovaně zbraně do celého světa. Noví

majitelé z Ruska chtějí přikoupit pozemky sousedící s letištěm a rozšířit startovací dráhy, aby na nich mohla přistávat velká dopravní letadla.
O tom, že ruským investorům patří prakticky celé centrum Karlových Varů (jedním z investorů je manželka dlouholetého moskevského starosty Lužkova, kterého Klaus nedávno proti všem diplomatickým zvyklostem přijal na Hradě), se ví už řadu let. Místní honosný hotel Imperial vlastní přítel Václava Klause Alexander Rebjonok, někdejší spolupracovník KGB, který žije v Česku už třicet let. Řadu domů v pražském centru skupují též ruské firmy. O skutečném ruském finančním vlivu lze často jen spekulovat. Stovky firem, které mají v Česku podíl v turismu, hazardu, ale třeba i ve výrobě elektroniky, sídlí v daňových rájích a skutečné majitele neznáme, i když se řada bezpečnostních expertů domnívá, že jde z padesáti procent o ruské peníze.

15. září 2003 – Respekt

Aktuální zpráva BIS upozorňuje na bezpečnostní riziko plynoucí České republice z aktivit Rusa Alexandra Rebjonka. Úřední zmínka o tomto jméně zároveň nabídla možnou odpověď na otázku, kdo vlastně financoval restart televize Nova. Rebjonok je totiž obchodním partnerem bosse TV Nova Jiřího Šmejce (významný obchodní partner Petra Kellnera a jeho PPF, v níž zastupoval tuto největší českou finanční skupinu v Rusku, tentýž Kellner financuje rozjezd Klausova institutu) a také spolumajitele Primy Ivana Zacha (GŘ České televize je Petr Dvořák, bývalý blízký spolupracovník Kellnera, člen nejužšího vedení PPF).
Alexandr Rebjonok žije v Karlových Varech a české tajné služby a speciální policejní útvary se jeho aktivitami zabývaly již od poloviny devadesátých let.
Rebjonkovo jméno může vysvětlovat i dlouhodobou náklonnost, které obě televize poskytovaly Václavu Klausovi. Prezident Klaus má s vlivným ruským podnikatelem velmi blízký vztah.
V jeho hotelu Imperial často bydlel, pořádal zde privátní i pracovní schůzky. Účastnil se pravidelně tenisového turnaje osobností v Karlových Varech, který Rebjonok pořádal, ale i jeho dalších aktivit v Golf Resortu. 18. dubna 2003 si prezident Klaus připil na sjezdovce v Krušných horách na ukončení zimní sezóny právě s Alexandrem Rebjonkem.
V jeho hotelu Imperial bydlel i během své dovolené v srpnu 2003.
Rebjonok žije v České republice od 70-tých let. V osmdesátých letech pracoval v Ostrově nad Ohří ve výzkumu tamních uranových dolů jako jakýsi supervizor. BIS je přesvědčena, že musel mít v této roli kontakty s KGB.

31. ledna 2013 – Novinky.cz

Amnestie prezidenta republiky osvobodila i čtrnáctičlenný gang kuplířů ze severních Čech, který na počátku tohoto století operoval na Teplicku v Dubí. Obžaloba vinila čtrnáct lidí z obchodu s bílým masem, včetně jejich údajného šéfa Sergeje Onyskina. Kauzu během osmi let projednávali celkem čtyři soudci, rozsudek měl padnout na počátku tohoto roku.
Onyskin je členem Rytířského řádu sv. Konstantina a Heleny. Pravoslavné bratrstvo začalo působit v ČR koncem roku 2000. ČR mu nepřiznala právní subjektivitu a není ani v seznamu rytířských řádů Mezinárodní komise pro rytířské řády. Přesto zde vyvíjel významné aktivity.
Jeho členy jsou anebo byli také bývalý ministr dopravy Aleš Řebíček, významný teplický podnikatel a spolustrůjce úspěchu PPF Štěpán Popovič, poslanec Jaroslav Foldyna, teplický soudce Jindřich Pojkar, kvůli jehož chybě byl Onyskin propuštěn na svobodu, nechvalně proslulý lékař Jaroslav Barták nebo bývalý komunistický špion Igor Střelec, tedy osoby s mnoha kontakty na politické špičky současnosti i nedávné minulosti.

prosinec 2004 – Respekt

Ve vyšetřování komplikované kauzy H-systému se v diáři jednoho z obviněných - bankéře Oldřicha Machalického vyskytovalo jméno Ranka Peciče, blízkého přítele Václava Klause.
Ranko Pecič žije v Praze již 25 let. Jeho otce zastřelili na počátku devadesátých let konkurenční gangsteři, krátce poté, co byl francouzskou policií obviněn ze spolupráce s tamním balkánským gangem.
S Petrem Smetkou a jeho H-systémem pojily Peciče dva obchody – příprava 1. národní banky a pak podíl ve společnosti Holding, která vlastnila hotel Kriváň v centru Prahy. Na jeho rekonstrukci si firma vzala čtvrtmiliardový úvěr, ale peníze prostě zmizely, firma je nikdy nevrátila. Pecič měl ve společnosti 10% podíl. Nebyl nikdy obviněn a vystupoval pouze jako svědek. I další společný projekt přinesl pouze ztrátu, šlo o již zmíněný projekt 1. národní banky.
Pecič se v roce 1999 svěřil Lidovým novinám, že v představenstvu banky měla sedět Livie Klausová.
V roce 2003 se manželé Klausovi zúčastnili slavnostního otevření Pecičova obchodu se zbožím firmy Hugo Boss v pražské Pařížské ulici.
O několik měsíců později byl v odposleších policie mobilního telefonu Ranka Peciče zachycen i rozhovor s Václavem Klausem. Policie tehdy Peciče vyšetřovala kvůli údajným podvodům. Klaus to označil za nehorázné a skandální a zavolal si kvůli tomu na kobereček tehdejšího premiéra Stanislava Grosse.

Poznámka:
I na obviněné manažery H-systému se vztahuje novoroční Klausova amnestie

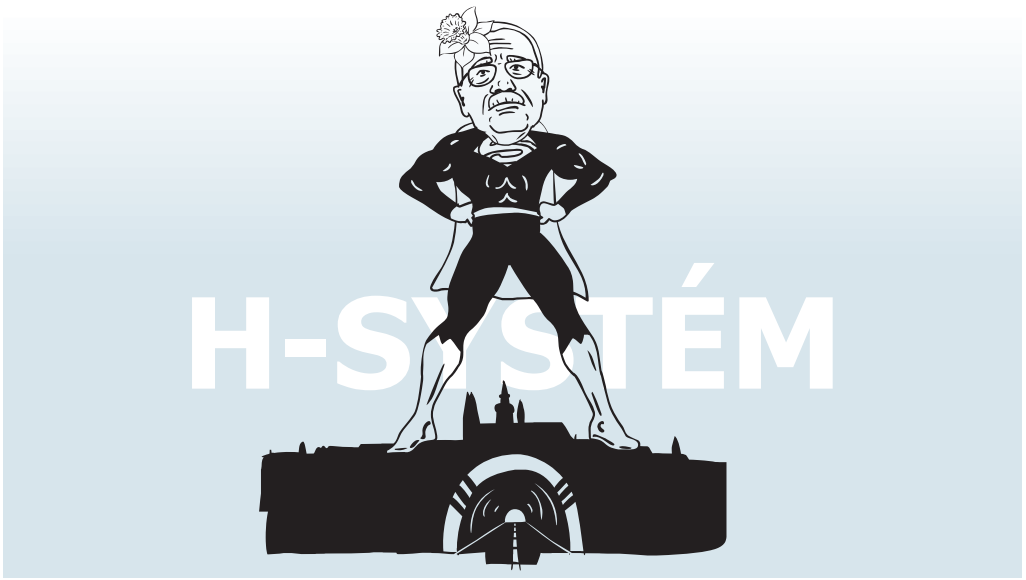

20. června 2012 – E15

Finančník Petr Kellner pronajal pro Institut Václava Klause pražský Hanspaulský zámeček. Klaus zde začne působit po odchodu z Hradu, do svého prvního civilního zaměstnání od revoluce v roce 1989 sem zamíří v pátek 8. března 2013. V sídle už začala rekonstrukce, kterou Kellnerova společnost PPF financuje, stejně jako provoz barokní budovy. Podmínku, aby v zámečku bylo vše včas připraveno tak, aby mohl prezident hned další ráno po svém odchodu z funkce zamířit do své nové kanceláře, si dala Livia Klausová.

Poznámka:
Vzájemná náklonnost Klause a Kellnera má své kořeny již v polovině devadesátých let. Po fiasku s Harvardskými fondy potřeboval Klaus prezentovat nějakou úspěšnou značku své „české" cesty privatizace. Dnes za PPF otevřeně lobuje především v Rusku a Číně. Základ vztahu byl položen při převzetí České pojišťovny do rukou PPF.

U ZÁMKU A PODZÁMČÍ

8. ledna 2013 – ceskatelevize.cz

Česká pojišťovna se po 13 letech vymaní z dominantního vlivu investiční a finanční skupiny PPF a zamíří pod křídla italské pojišťovny Generali. Kolem ovládnutí České pojišťovny skupinou PPF se přitom v minulosti točilo několik trestních oznámení, avšak všechna vyzněla naprázdno. Samotného majitele, miliardáře Kellnera, obestírá rouška tajemství.
Skupina PPF, jak sama tvrdí, disponuje majetkem ve výši 18 miliard eur – tedy sumou představující téměř polovinu českého státního rozpočtu. Tuto částku, jakož i její strukturu, je však prakticky nemožné ověřit.
PPF se ve druhé vlně kuponové privatizace vyhoupla mezi 10 největších fondů. Pomohla jí k tomu i významná finanční injekce na kampaň od Štěpána Popoviče, šéfa Sklo unionu Teplice a pozdějšího prezidenta Svazu průmyslu, který za to pak dostal post v představenstvu PPF. Popovič byl velmi úspěšným mužem i v minulém režimu, zcela loajální vůči tehdejší mocenské struktuře.
Rozlet PPF nastal v roce 1996, tehdy se na poradě hlavních akcionářů České pojišťovny u ministra financí Ivana Kočárníka zrodil plán na převzetí tehdy monopolního pojišťovacího domu. V součinnosti s tehdejším vedením IPB se plán zdařil. PPF tak získala Českou pojišťovnu takřka zadarmo. Nutno připomenout, že na účtech ČP ležely miliardové rezervy plynoucí z povinného ručení, na které měla monopol. PPF se tak dostala k miliardovému majetku, který ji pomohl rozjet další byznys.
Zkrátka nepřišel ani Klausův ministr Kočárník, který celé operaci významně napomohl. Poté co v roce 1997 odešel z vlády, zasedl v čele představenstva České pojišťovny.

Poznámka:
Za úspěšnou operaci považoval Kellner i investici do TV Nova, sám k tomu řekl: „Byl to nádherný obchodní případ". Ve velkém se angažuje v Rusku. Přes svou dceřinou firmu Home Credit získal i podíl v pojišťovně Ingosstrakh, o jejíž kontrolu soupeřil s ruským oligarchou Olegem Děripaskou. V nedávném rozhovoru pro MF Dnes přesto prohlásil, že u nás je vyšší korupce než v Rusku.
Aktivity PPF se v posledním období výrazně přesunuly do energetiky přes Energetický průmyslový holding. Posledním významným počinem je nákup 49% podílu slovenského SPP. V ČR je dnes nejvýznamnějším energetickým hráčem. Další aktivity směřují do bankovnictví, telekomunikací, infrastruktury atd. Mnohé operace se realizují přes kyperské a jiné méně viditelné účty.
Role PPF je v českém domácím byznysu dominantní, i přes tajemný vznik, tajemného vlastníka a často i tajemný způsob existence.

31. ledna 2013 – novinky.cz

Lihový pašerák kvůli amnestii prezidenta unikne trestu. Skrýval se před policií, měnil identitu a vyhýbal se vězení. To je jedna z vizitek teplického podnikatele Milana Vinklera, jednoho ze tří spoluzakladatelů skupiny PPF (s Milanem Maděryčem a Petrem Kellnerem).
Byl obžalován z podvodných obchodů s nezdaněným lihem. Díky obstrukcím trvá jeho trestní řízení téměř deset let. Krajský soud v Plzni nyní rozhodl, že se na něj vztahuje lednová amnestie Václava Klause.

Václav Klaus a ČEZ

ČEZ je největší česká energetická společnost, jejím majoritním akcionářem je stát, který prostřednictvím ministerstva financí drží přes 70 % akcií.

V letech 1997-1998 byla členkou dozorčí rady ČEZ Livia Klausová.
Členem správní rady Nadačního fondu Livie a Václava Klausových je bývalý předseda dozorčí rady ČEZ Ladislav Petrásek.

Starší syn Václava Klause je ředitelem soukromého gymnázia, jehož hlavním sponzorem je dlouholetý GŘ a dnes předseda dozorčí rady ČEZ Martin Roman.

Mladší syn Václava Klause působí řadu let ve významných manažerských postech v ČEZ.

V době, kdy prezident Václav Klaus zahajoval nový školní rok ve škole svého syna za asistence šéfa správní rady školy Martina Romana, působil syn Václav jako externí konzultant tehdejšího ministra školství Dobeše, kterého prezident Klaus označil za nejlepšího polistopadového ministra školství.

19. dubna 2010 – Týden

Václav Klaus svým vetem pomohl nejbohatší české firmě k 70 miliardám. Obava, že ČEZ řídí stát, místo aby polostátní kolos kontrolovali politici, nabývá stále reálnější podoby.
Energetický gigant díky přílepku k nesouvisejícímu zákonu získal od státu štědrý dárek: emisní povolenky platit nemusí. Ušetří tak zhruba 70 miliard, které by však měl podle zákona investovat do modernizace elektráren.
Přihrávky politiků ve prospěch ČEZ jsou nenápadné, ale účinné a týká se to všech parlamentních stran.

22. října 2009 – Hospodářské noviny

Manažerům ČEZ opční program zase vynesl miliony. Opce na nákup akcií dostávají manažeři ČEZ jako motivační bonus ke svému platu. Díky tomu mohou odkoupit akcie společnosti za cenu, kterou mají akcie na počátku účasti v programu. Jen v roce 2009 došlo od ledna do září k navýšení o 13%.
Roční příděly manažerům – 150 000 ks – předseda představenstva, 60 000 ks – člen představenstva, 50 000 – 10 000 ks – další vybraní manažeři podle pozice.
V červenci 2009 byl do opčního programu zařazen také šéf útvaru rizik Jan Klaus (syn prezidenta Václava Klause).

26. ledna 2012 – Hospodářské noviny

Jan Klaus mění pozici v energetické firmě ČEZ. Nově se stává ředitelem útvaru controllingu.
Podle mluvčího ČEZ si Jan Klaus přesun na novou pozici zasloužil svými manažerskými schopnostmi.

Poznámka:
Jistě by bylo pro širokou veřejnost velmi zajímavé zjistit, jaká stanoviska vydával vysoce postavený manažer ČEZ – šéf útvaru rizik Jan Klaus k některým akvizicím této státem kontrolované společnosti – například na Balkáně, kde reálně hrozí ČEZ miliardové ztráty.

18. února 2013 – MF Dnes

Protikorupční útvar policie a pražská hospodářská kriminálka prověřují nejméně čtyři případy ve společnosti ČEZ, u nichž bylo podáno trestní oznámení, či na ně upozornila BIS.
Detektivové se zajímají o prodej poloviny německé firmy Mibrag, o transakce mezi ČEZ a ČEZ Albania, rozsah a cenu zakázky pro subdodavatele při stavbě meziskladu jaderného paliva v Temelíně a také o podezření, zda ČEZ dodržuje zákon při zadávání miliardových zakázek prostřednictvím své dceřiné firmy Škoda Praha Invest.
Problém prodeje Mibragu, který si ČEZ koupil v roce 2009 napůl se skupinou EPH (PPF) spočívá v nejasných finančních tocích celé operace.

Karel Komárek je jedním z nejbohatších a nejúspěšnějších českých podnikatelů. Je největším domácím těžařem nafty a plynu. V poslední době na sebe upozornil, když spolu s PPF Petra Kellnera převzal zadluženou společnost Sazka.

21. listopadu 2011 – Hospodářské noviny

Komárek chce těžit plyn u Mikulova. V pětikilometrové hloubce pod lokalitami u několika obcí se může nacházet přes 13 miliard metrů krychlových plynu. I proto Karla Komárka zajímá znění tzv. horního zákona.

20. prosince 2012 – Hospodářské noviny

Miliardář Komárek prohlubuje svoji spolupráci s ruským plynárenským gigantem Gazpromem. Získal 16 procent dovozce plynu Vemex, ovládaného Gazpromem.

19. listopadu 2012 – ČTK

Prezident Klaus vetoval novelu horního zákona, která ruší možnost vyvlastňování nemovitostí kvůli těžbě nerostných surovin. Podle Klause by se vláda schválením novely připravila o významný nástroj energetické politiky.
Naopak podle ombudsmana je horní zákon z dob komunismu zastaralý a práva lidí nepřiměřeně omezuje. Ekologové míní, že Klaus je bojovníkem za práva silných proti právům jiných.

Poznámka:
O den dříve seděl prezident Václav Klaus ve VIP lóži při utkání Davis Cupu hned vedle Karla Komárka ml. v přímém přenosu České televize.

17. února 2006 – Česká televize

Kvůli hrozícímu stíhání soudce Nejvyššího soudu Sováka v kauze opisování textů kontaktoval Sovákův kamarád Vladislav Větrovec (hlava tzv. gangu soudce Berky) i Karla Muzikáře, advokáta a člena sboru konzultativních právních expertů prezidenta Václava Klause. Větrovec s ním mluvil o tom, zda se kauza může dostat na stůl prezidentovi, ten totiž v některých případech musí dát se stíháním soudce souhlas.
Větrovec pomáhal v roce 2003 krýt Sovákovi i vyšetřování autonehody pod vlivem alkoholu.
Prorektor soukromé Vysoké školy Karla Engliše v Brně Vladislav Větrovec je v kauze Berka údajným organizátorem podvodných konkursů.

Poznámka:
Novoroční amnestie Václava Klause se týká i obviněných v kauze tzv. gangu soudce Berky.

Podle výše zmíněných odposlechů zveřejněných v ČT Větrovec udržoval se Sovákem velmi blízké vztahy. Domlouval mu např. společnou schůzku s Janem Sváčkem, dalším členem prezidentova týmu právních poradců a předsedou Městského soudu v Praze. Jana Sváčka prezident Klaus navrhl v roce 2012 jako soudce Ústavního soudu, tento návrh neprošel senátem, zejména kvůli někdejšímu Sváčkově členství v KSČ a jeho kontaktům s pražským kmotrem Hrdličkou.
Z mnoha dalších informací, zveřejněných v médiích je zřejmé, že měl Větrovec velmi blízké vztahy i s dalším externím konzultantem prezidenta Klause, bývalým děkanem Právnické fakulty v Plzni Milanem Kindlem. Větrovec u něj například zajistil rychlostudium pro podnikatele Jana Harangoza, který pak údajně vystudoval za dva prázdninové měsíce. Harangozo vlastnil soukromou Vysokou školu Karla Engliše a s Větrovcem ho pojily i další podnikatelské aktivity.

V týmu právních a legislativních poradců působili také Jaroslav Bureš (nedávno jmenován Klausem předsedou Vrchního soudu v Praze), advokát Tomáš Jindra, již zmiňovaní Milan Kindl, Zdeněk Sovák, Karel Muzikář, Jan Sváček, ale také další opora z Plzně Jaroslav Zachariáš nebo praotec kupónové privatizace a Klausův blízký přítel Dušan Tříska. Ten se proslavil nejen jako autor transformačních předloh, ale také jako vylustrovaný spolupracovník StB. Měl velmi blízké vztahy se zakladatelem Harvardských fondů Borisem Vostrým, bývalým elitním důstojníkem StB. Bratr Dušana Třísky Aleš stál u zrodu Tykačova impéria Motoinvest, za vydatné pomoci bývalého vysoce postaveného nomenklaturního kádra Potáče.

5. prosince 2011 – Hospodářské noviny

Vrchní žalobce Mečl chce hlavu náměstka Grygárka a vyzval ho k rezignaci, i proto, že se scházel s podnikatelem Janouškem. Podle něj může být za únikem informací ohledně kauzy Pandury.
Na propojenost vrchního státního zastupitelství s lobbistou Janouškem poukázal i redaktor ČT Bártek, který získal výpis telekomunikačních záznamů náměstka Grygárka. Z nich vyplývá, že Grygárek byl s Janouškem či Muzikářem ve velmi čilém kontaktu.

Poznámka:
Karel Muzikář ml. zažíval nejštědřejší časy v době, kdy ministerstvo dopravy řídil Aleš Řebíček. Některé jeho podezřele výhodné smlouvy se státními úřady prověřovala policie a také NKÚ. V roce 2008 uspořádal ve Žlutých lázních v Praze milionovou oslavu narozenin, a to společně s přítelem Pavlem Bémem. Žluté lázně, které provozuje jedna z firem Janouška, patří mezi oblíbená místa pražské politické a byznysové smetánky. Narozeninovým hostem byl i Václav Klaus.

25. srpna 2011 – Ekonom

Výběr z rozhovoru s Karlem Muzikářem st., šedou eminencí českého byznysu i politiky.
Karel Muzikář st. je bývalý komunista, voják z povolání a v osmdesátých letech prožil část kariéry v několika podnicích zahraničního obchodu.

Několik citací:

- Vždy jsem byl naladěn na Klause. Klaus je jedním z mála, který si zachoval chladnou hlavu, zejména ve vztahu k Rusku.
- Pamatuji se na to, jak jsem kdysi letěl s tehdejším premiérem Klausem do Japonska a museli jsme tankovat v kazašské Astaně. Když se to dozvěděl tamní prezident Nazarbajev, tak Klause vyzvedl a dvě hodiny mu ukazoval, jak jeho země jde kupředu.
- Moje společnost Comenius pomáhá sestavovat tyto politicko-byznysové mise.
- ideálním člověkem do takové mise je Petr Kuchár, ředitel firmy Prominecon (pozn. - dříve společnost Navatyp, údajně vlastněná pány Janouškem a Hrdličkou). Je to fantastický člověk, který umí za půl hodiny navázat s každým přátelský vztah.
- Václav Klaus naši republiku reprezentuje na nejvyšší úrovni výborným, až neuvěřitelným způsobem. Sám jsem viděl, když se v Uzbekistánu při jedné návštěvě jeho prezident Karimov skoro rozplakal.
- Na ruské straně byly problémy s modernizací vrtulníků. Když jsem se dozvěděl, že prezidenta Klause přijme jeho ruský protějšek Medveděv, poprosil jsem Klause, aby to zmínil. Samozřejmě to pomohlo.
- Podal jsem žalobu na ochranu osobnosti. Každá země má přeci svoji rozvědku. A pracovníci rozvědky jsou úplně něco jiného než nějací udavači. V Německu byl abwehr, to byli úplně jiní lidé než gestapáci. Tohle všichni víme. Ale najednou se tady rozhodne, že se odtajní lidé, kteří pracovali pro stát. Tak to se mě dotýká.

Plnou verzi textu najdete na www.klausovavelezrada.cz

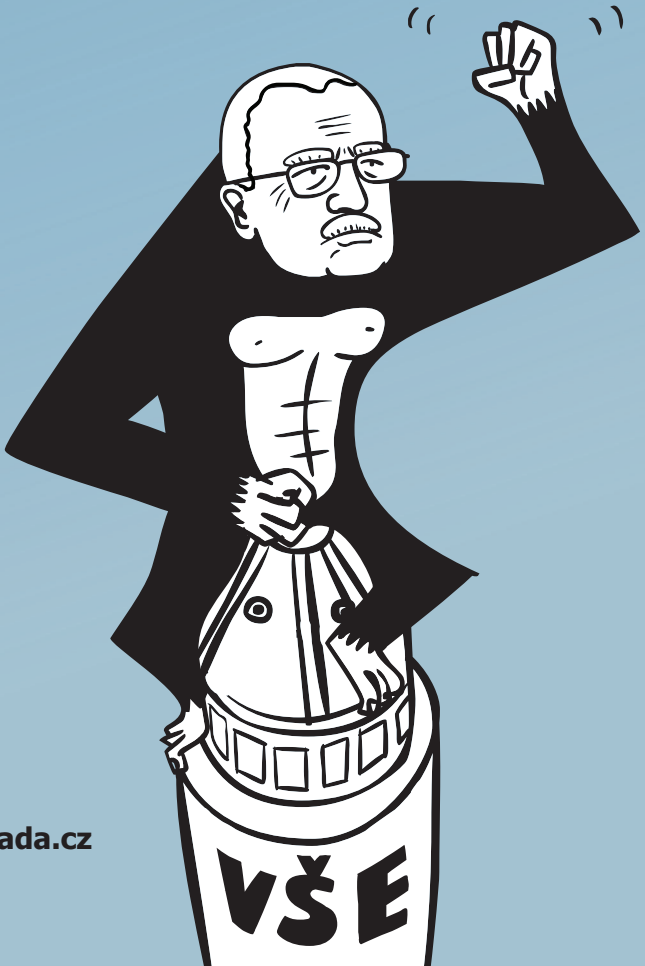

www.klausovavelezrada.cz